

"Déu ha capgirat la història"

Dm, 24/12/2019 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Nadal 2019

Barcelona, 25 de desembre de 2019

Què és la festa de Nadal? Tota la festa de Nadal és una cordial invitació a l'alegria i al gaudi. El relat del naixement de Jesús ve precedit precisament per aquestes paraules de l'àngel: "Us porto la bona notícia, la gran alegria per a tot el poble."

Quin és el fonament d'aquesta alegria? Que **Déu que és la mateixa alegria s'ha fet home per a compartir la nostra existència**. Aquesta alegria hem de cuidar-la amorosament. Amb ella tenim motius sobrats per a combatre tota tristesa. **El gust per la felicitat forma part dels elements vitals del ser cristià.**

Els dies que passin i per anys que vinguin, el creient se sap acompanyat i protegit pel mateix Déu. Però jo em pregunto i us pregunto: com mantenir l'alegria quan la solitud, el dolor, la malaltia, la mort d'una persona estimada i tants altres sofriments entristeixen el nostre viure?

Abans que res, convé recordar que **aquesta alegria del creient no és fruit d'un temperament optimista**, ni el resultat d'una vida sense problemes i tensions. El creient es veu enfrontat a la duresa de la vida amb la mateixa fragilitat que qualsevol ésser humà. El secret de la seva alegria serena està en què **se sap recolzar confiadament en Déu**. Aquest Déu proper i amic, que és el Déu nascut a Betlem.

Aquesta alegria la manté la fe. Quin és el camí segur i eficaç per a poder-la trobar i mantenir? Molt senzill: **alleujant la sofrença o la tristesa del germà**. Vet aquí l'autèntic Nadal. Com més humans, millors creients. Vet aquí el Nadal de cada dia. Si Jesús ja no és una bona nova, si el seu evangeli no ens diu res. Si no coneixem

l'alegria que només ens pot arribar de Déu. Si reduïm aquestes festes a gaudir cadascú el seu benestar o a alimentar un gaudi religiós egoista, és a dir: totalment desentès del que s'ho passa malament, **celebrarem qualsevol cosa excepte el veritable Nadal**. Arribats fins aquí, fem ara una senzilla recapitulació.

Com va entrar en la història humana Déu? Quin és el seu missatge? Déu va entrar en la història humana per on menys ens ho podríem imaginar ni preveure-ho. Ni Déu sospitar-ho. Va entrar en la història humana per un estable, lloc gens gloriós on solen haver-hi els fems i la pudor dels animals de càrrega. Déu va entrar a través de la marginalitat i l'exclusió dels últims d'aquest món.

Què vol dir això? Vol dir que **la verdadera Salvació ve des de sota**, ve dels últims d'aquest món. No ve d'aquesta història nostra escrita sempre com la història dels vencedors, dels que triomfen, dels que poden, dels que manen.

Aquesta nit aprenem i veiem clar que **Déu ha capgirat la història**. I ens ensenya a prendre'ns seriosament que per més dèbils, insignificants i exclosos que ens veiem. Podem aportar Salvació i Esperança. Més encara: només dels que estan a sota poden brollar les solucions per aquest món turmentat per tants problemes. Problemes als que els de dalt no hi troben solucions o, encara pitjor, els empitjoren.

Jesús no neix en el Temple ni en un lloc sagrat ni, encara menys, en un palau.

Jesús neix en un estable entre els fems i la pudor dels animals. La lliçó no pot ser més clara. Hem de reconciliar-nos amb el senzill, laic, profà i quotidià.

Hem de ser capaços de compartir amb els que menys tenen. La senzillesa i el saber i voler compartir són el veritable carnet d'identitat dels creient. És realment el nostre aquest carnet? Som senzills? Som solidaris?